

RÁCKERESZTÚRI HÍRMONDÓ

Anyák napi különkiadás

2015. május 1.

Beney Zsuzsa *Hogyan vártalak*
című versével köszöntjük az
édesanyákat, nagymamákat,
dédmamákat, keresztanyukákat.

Sok örömet kívánunk!

Azt kérdezed tőlem
hogyan vártalak?

Mint az éjszakára
fölvirrad a nap,
mint a délutánra
jön az alkonyat,
mint ha szellő jelzi
a fürgeteget –
ezer pici jelből
tudtam jöttödet.

Mint tavaszi reggel
a nap sugarát,
fagyos téli este
jégcsap illatát,
mint az alma ízét,
tejet, kenyeret-
pedig nem is láttalak még,
úgy ismertelek.

Mint a fény az árnyat,
záport a virág,
mint patak a medrét,
madarat az ág,
mint sóhajos nyári éjjel
a fák az eget –
mindenkinél jobban téged
így szerettelek.

A Ráckeresztúri Hírmondó anyák napi különkiadása

Győrfi Ferencné versei

Köszönöm, anyu!

Édesanyám, köszönöm,
hogy vagy nekem,
köszönöm a tőled kapott életem.
Pici voltam, mint a mákszem,
neked köszönhetem,
hogy növekszem.

Tanítóttal járn, beszélni, tudom,
nem volt könnyű ezt elérni.
Ha beteg vagyok,
orvoshoz viszel,
tudom, hogy ez téged is
megvisel.

Türelmes vagy, ha rossz vagyok,
ne haragudj,
ha szót csak néha fogadok.
A szépet, a jót tőled kapom,
viszonzni csak
mosollyal tudom.

A legszebb, hogy velem vagy,
és velem is maradj.

Köszönöm, hogy vagy nekem,
köszönöm,
hogy széppé teszed életem.

Nagyikám!

Hálás vagyok, neked, nagyikám,
hogy felneveltél nekem az anyukám.
Téged is köszönt ez a nap,
hisz' te is édesanya vagy.
Tőled szeretetet mindenki csak kap,
te nem kérsz, csak mindenkinek adsz.
Minden gondolatod körülöttünk forog,
szerinted ez természetes dolog.
Szereteted azzal vissza is adom,
ha most átölel a két karom.

**Az anyák
halhatatlanok.**

(Ratkó József)

Móra Ferenc: Anyának

Álmomban az éjszaka
aranykertben jártam.
Aranykertben aranyfán
aranyrigót láttam.
Aranyrigó énekét
a szívembe zártam.

Ahány levél lengedez
szélringatta ágon,
ahány harmatcsepp ragyog
fűszálon, virágon
Édesanyám, fejedre
annyi áldás szálljon.

Ágh István: Virágosat álmodtam

Édesanyám,
virágosat álmodtam,
napraforgó
virág voltam álmomban.
Édesanyám,
te meg fényes nap voltál,
napkeltétől napnyugtáig
ragyogtál.

Fazekas Anna írta:

Hajnaltájban rétre mentem, harmatcseppet szedegettem,
Pohárkába gyűjtögettem, nefelejcssem beletettem.
Hazamentem, elpirultam. Édesanyám mellé bújtam,
Egy szó sem jött a nyelvemre, könnyem hullt a nefelejcsre.

Dsida Jenő Hálaadás

Köszönöm Istenem az édesanyámat!
Amíg ő véd engem, nem ér semmi bánat!
Körülvesz virrasztó áldó szeretettel.
Értem éjjel-nappal dolgozni nem restel.
Áldott teste, lelke csak érettem fárad.
Köszönöm, Istenem az édesanyámat.

Köszönöm a lelkét, melyből reggel, este
imádság száll Hozzád, gyermekéért esdve.
Köszönöm a szívét, mely csak értem dobban
– itt e földön senki sem szerethet jobban! –
Köszönöm a szemét, melyből jóság árad,
Istenem, köszönöm az édesanyámat.

Te tudod, Istenem – milyen sok az árva,
Aki oltalmadat, vigaszodat várja.
Leborulva kérlek: gondod legyen rájuk,
Hiszen szegényeknek nincsen édesanyjuk!
Vigasztald meg őket áldó kegyelmeddel,
Nagy-nagy bánatukat takard el, temesd el!

Áldd meg édesanyám járását-keelését,
Áldd meg könnyhullatását, áldd meg szenvedését!
Áldd meg imádságát, melyben el nem fárad,
Áldd meg két kezével az Édesanyámat!

Halld meg jó Istenem, legbuzgóbb imámat:
Köszönöm, köszönöm az édesanyámat!!!